

forbære os. Og hvad tabes der derved? Der tabes uendelige store Summer, som ere absolut nødvendige, for at vi kunne værgе Landets økonomiske Fremtid. Tallet være den Maade, hvorpaa Forsvarssagen er bleven dreven af den ærede Krigsminister og hans Venner, er det lykkeligvis mere og mere blevet klart for Befolkningen, at vi staa her overfor ganske anderledes vigtige Spørgsmaal end et lille militært Spørgsmaal, om dette eller hint Punkt kan betragtes som Bombardementsgrænse, om et Fort skal ligge her eller der. Nei, vi staa overfor det Livsspørgsmaal: Kunne vi forbære at ofre vor hele økonomiske Fremtid for at tilveiebringe et Værn, der er saa langt fra at give Sikkerhed for Landets Selvstændighed, at der tværtimod er den største Sandsynlighed for, at Landets Selvstændighed derved vil gaa tabt? Og hvorledes er Udgiften for Dieblirket for Landets Eksistens? Jeg skal ikke komme ind derpaa nu, thi det er et meget vanskeligt Punkt at berøre, men den ærede Minister vil vistnok ikke negte, at vor Stilling er ikke ubetinget gunstig, vi ere ikke ubetinget afholdte i Europa. Opmærksomheden er paa mange Maader henledet paa os, og der er mange Ting, som ere i høi Grad kompromitterende og farlige for dette Land. Den høie Regjering har selv Snyld i Lidt af det. Et lille Land burde være stillet saaledes, at Alle ere sympthetisk stemte for det, og det er et lille Land, hvor Folket regjeres til sin Tilfredshed. Det burde man kunne sige om Danmark, men jeg tror, at naar man i Europa taler om Danmark, taler om vort lille Land, saa er det om dette lille Land med det underlige Ministerium, der aldrig udretter Noget og aldrig gaar af (Afskydelse). Na, jeg falder det ikke at udrette Noget, at der anlægges et Fort paa Gardnerhøi, eller at der sængles nogle politiske Modstandere eller udstedes nogle provisoriske Love. Det er i civiliseret Forstand for Lidt for en Regjering; det have mange Regjeringer gjort tidligere i de tydste Smaastater. I Hessen f. Ex. gjorde man det i sin Tid langt bedre, end den ærede Krigsminister her har gjort. Nu er det glemt, fordi Hessen er forsvundet og glemt; men jeg er bange for, at det skal gaa os i Danmark saaledes, at vi blive ved at arbejde os frem i den europæiske Gstime

saaledes, at vi der alene betragtes som et lille misregjeret Land, og saa kommer ogsaa hurtig den Tid, da vi ville være helt glemte. Dette lille Land skulde stræbe efter at anses for at være et økonomisk fremstridende Centrum for Civilisationen og en fredelig Opfattelse, som ikke indeholder Fare for noget Menneske i Verden; saa stod vi sikret. Jeg tror, at vi bygge sikkrere, naar vi bygge paa Udlandets Sympathi, end paa den Frygt, vi skulle indgyde det gennem vore Forter ved Kjøbenhavn. I Stedet for det synes det Æneste, vor Politikk gaar ud paa at være, at blive betragtet som et økonomisk udueligt, et politisk ubegribeligt og et militært meningsløst lille Samsund; men saaledes sikkes ikke Landets Selvstændighed. Vi maa ind paa nye Baner. Det kommer ikke an paa at komme til et lille Forlig med Hensyn til een eller anden Post i hele Forvaret eller til et Forlig med Hensyn til Finantsloven, men derimod paa at komme til Forstaaelse med Hensyn til hele vor Politikk, paa at faae den ind paa en ny Vej, hvis det ikke skal gaa ilde med Landet, og jeg er bange for, at vi ere længere henne mod Afgjørelsens Time, end vi selv gjøre os Forestilling om, den kan komme hurtigere, end vi tro. — Men skal nu hele den omfattende Forhandling virkelig føre til et Resultat, saa er det en Nødvendighed, at den føres saaledes, som al Forhandling maa føres, med Respekt for hinandens Meninger. Jeg er overbevist om, at i et Udvalg, — der arbejder paa den Maade med god Villie, vil der, selv om det er sammensat af Folk af meget forskellige politiske Anskuelser, kunne tilveiebringes et Flertal af forskellige Anskuelser, af de forskellige Partier, som ellers staa hinanden imod i mange forskellige Spørgsmaal, i fælles Forstaaelse af, at vi maa ind paa nye Veie med Hensyn til hele vor Maade at sikke Landets Selvstændighed, med andre Ord, der maatte kunne fremgaa af et saadant Udvalgs Arbeid: en virkelig Ordning af Forsvarssagen. Derved mener jeg ikke Vedtagelse af en Befæstning om Kjøbenhavn; thi dertil vil man næppe gaa. Jeg antager, der i det Udvalg, hvis det virkelig arbejdede — og jeg bygger min Tro om Muligheden af, at der kan blive et saadant Udvalg, derpaa, at der er en hel Del Mænd i Landet, som høre til et andet Parti,